

fra Forslaget her, nemlig nogle Arealer, som ligge nærmest ved den paatentte nye Frihavn. Da denne Hindring nu ikke mere er til Stede, haaber jeg, at Forslaget mulig vil finde Naade hos den høitærede Minister, ligesom jeg ogsaa haaber, at det høitærede Thing vil kunne finde sig mere tiltalt deraf end tidligere. Ved Sagens 2den Behandling tillod jeg mig at udtale om dette Forslag, at det sandsynligvis vilde komme til at gavne den overveiende Del af Grundeierne, og jeg tilføiede, at selv om der kunde være en Entset iblandt dem, der kunde have Noget at indvende imod det, vilde man aldrig undgaa dette i det Tilfælde, at man stillede Forslag om betydelige sanitære Forbedringer paa dette Omraade. Og naar jeg ved samme Leilighed brugte Ordet Konsekvents, saa gjorde jeg det i den Forbindelse, at Konsekvensen heraf vilde blive den, at naar man ikke gav fuldstændig Byggefrihed, saaledes at man kunde bygge saa høit, man vilde og benytte Arealet ganske som man vilde, vilde man aldrig kunne undgaa, at der kom Anker mod Lovgivningen paa et saadant Omraade. Det var i denne Forbindelse, jeg benyttede Ordet Konsekvents, og ikke saaledes som det synes at være opfattet i mine Udtalelser om Byggehøiden. Der benyttede jeg det ikke og behøvede det heller ikke, for der er det godtgjort, at vi ved den sidste Lov, der er vedtaget, og ved dette Forslag her ere komne ind paa at bygge paa en saadan Tendents, at vi gaa stadigt den ene Gang videre end den anden. For 13 Aar siden tillod vi meget betinget og paa en saadan Maade, at det kun i meget sjældne Tilfælde kunde benyttes, at man gik de 2 Alen mere i Høiden; det er kun benyttet i ganske særlige og saa Tilfælde, jeg tror ikke engang i 50 Tilfælde. Den samme Forhøielse vil efter det nu ved 2den Behandling vedtagne Forslag blive benyttet i 1,000 Tilfælde, og jeg kan sige, at der er Tendentsen slaaet fast, og man behøver ikke at tale om, hvilke Konsekvenser det vil føre til. Det Forslag, som altsaa her foreligger, gaar ganske vist i en noget anden Retning end den, som dette demokratiske Thing er gaaet ved de vigtigste Vedtagelser af de Principforslag, som have været under Behandling, idet denne Retning er bleven en fuldstændig konservativ Retning, hvorimod dette Forslag gaar i en noget modsat Retning. Det vil kunne bidrage til at hjælpe Noget for Leiernes Bedkommende, idet man kan henvisse til det, som saa ofte er blevet sagt, nemlig at Gulebeboerne og Beboerne af Kvistetagerne ville opnaa lidt sundere Boliger, end der ellers bliver dem tilbudt.

Og hvad er der nu blevet indvendt imod dette Forslag? Af den ærede Ordfører er der f. Ex. indvendt, at det vil gjøre Behøvelserne alfor dyre; men det er mig aldeles ubegribeligt at forstaa det; der er Ingen — tør jeg sige — der kan forstaa dette Ræsonnement uden den ærede Ordførers selv; thi Forslaget vil ikke gjøre Eiendommene en Dre dyrere, end de vilde være i Forveien. Den ærede Ordfører har tillige sagt, at det vilde medføre en Masse Servituter; men jeg kender ikke dette, og jeg forstaa det ikke. Jeg tror ikke, det er Dansk, muligvis er det Polaput ligesom ogsaa en Del af Betænkningen. — Jeg vil ikke kunne tage Afsted med dette Forslag her uden at mindes den høitærede Formand for Udvalget, det ærede Medlem fra Maribo (N. S. Larsen). Jeg vilde gjerne, hvis det ærede Medlem har Tid til et Dieblis at høre paa mig, takke ham og paastjønne hans Virksomhed i Udvalget. Jeg kan ikke tage Afsted med dette Forslag her, — sandsynligvis nu for bestandig — uden at mindes det høitærede Medlems Virksomhed i Udvalget, og hvad han har kunnet bringe det til. Jeg har saameget mere Anledning til at gjøre dette, som vi have siddet sammen i et Udvalg, ja i flere Udvalg angaaende den samme Sag i 3 Aar, og jeg følte mig overbevist om, at vi stod fuldstændig enige om de samme Principer, som nu ere blevne Tvistespørgsmaal. Det ærede Medlem har været mere høielig og livlig og rask i Bevægelsen

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem maa erindre, at hvad der er foregaaet i Udvalget, hører ikke hjemme her i Salen.

Th. Christensen: Nei, det tilhører ikke Salen, men kunde det dog ikke tillades mig at udtale min Tak og Paastjønne til Formanden for Udvalget?

Formanden (Høgskbro): Det har det ærede Medlem jo allerede gjort.

Th. Christensen: Turde jeg da ikke spørge den høitærede Formand, om jeg ikke maa sige, hvorpaa jeg grunder denne Tak?

Formanden (Høgskbro): Naar det kan ske uden at omtale, hvad der er foregaaet i Udvalget, kan det ærede Medlem gjøre det, men ellers ikke.